

**Arrest van het Hof (Derde kamer) van 24 november 2010
— Europese Commissie/Raad van de Europese Unie**

(Zaak C-40/10) ⁽¹⁾

(Beroep tot nietigverklaring — Verordening (EU, Euratom) nr. 1296/2009 — Jaarlijkse aanpassing van bezoldigingen en pensioenen van ambtenaren en andere personeelsleden van Europese Unie — Aanpassingsmethode — Artikel 65 Ambtenarenstatuut — Artikelen 1 en 3 tot en met 7 van bijlage XI bij Statuut — Uitzonderingsclausule — Artikel 10 van bijlage XI bij Statuut — Beoordelingsvrijheid van Raad — Aanpassing die afwijkt van door Commissie voorgestelde aanpassing — Herzieningsclausule die tussentijdse aanpassing van bezoldigingen mogelijk maakt)

(2011/C 30/15)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: J. Currall, G. Berscheid en J.-P. Keppenne, gemachtigden)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Bauer en D. Waelbroeck, gemachtigden)

Interveniënt aan de zijde van de verzoekende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: S. Seyr en A. Neergaard, gemachtigden)

Interveniënten aan de zijde van de verwerende partij: Koninkrijk Denemarken (vertegenwoordiger: B. Weis Fogh, gemachtigde), Bondsrepubliek Duitsland (vertegenwoordigers: J. Möller en B. Klein, gemachtigden), Helleense Republiek (vertegenwoordigers: A. Samoni-Rantou en S. Chala, gemachtigden), Republiek Litouwen (vertegenwoordigers: D. Kriauciūnas en R. Krasuckaitė, gemachtigden), Republiek Oostenrijk (vertegenwoordiger: E. Riedl, gemachtigde), Republiek Polen (vertegenwoordiger: M. Szpunar, gemachtigde), Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (vertegenwoordigers: S. Behzadi-Spencer en L. Seeboruth, gemachtigden)

Voorwerp

Beroep tot nietigverklaring — Verordening (EU, Euratom) nr. 1296/2009 van de Raad van 23 december 2009 houdende aanpassing met ingang van 1 juli 2009 van de bezoldigingen en de pensioenen van de ambtenaren en de andere personeelsleden van de Europese Unie, alsmede van de aanpassingscoëfficiënten welke van toepassing zijn op deze bezoldigingen en pensioenen (PB L 348, blz. 10) — Niet-inachtneming van de methode voor de jaarlijkse aanpassing van de bezoldigingen en de pensioenen voor een referentieperiode — Schending van artikel 65 van het Ambtenarenstatuut en van de artikelen 1 en 3 tot en met 7 van bijlage XI bij dat Statuut — Beoordelingsbevoegdheid van de Raad — Bescherming van gewettigd vertrouwen en „patere legem quam ipse fecisti”-beginsel — Clausule dat heronderzoek tot tussentijdse aanpassing van de bezoldigingen kan leiden

Dictum

- 1) De artikelen 2 en 4 tot en met 18 van verordening (EU, Euratom) nr. 1296/2009 van de Raad van 23 december 2009 houdende aanpassing met ingang van 1 juli 2009 van de bezoldigingen en de pensioenen van de ambtenaren en de andere personeelsleden van de Europese Unie, alsmede van de aanpassingscoëfficiënten welke van toepassing zijn op deze bezoldigingen en pensioenen, worden nietig verklaard.
- 2) De gevolgen van de artikelen 2 en 4 tot en met 17 van verordening nr. 1296/2009 worden gehandhaafd tot de inwerking-treding van een nieuwe verordening van de Raad van de Europese Unie ter uitvoering van dit arrest.
- 3) De Raad van de Europese Unie wordt verwezen in de kosten.
- 4) Het Koninkrijk Denemarken, de Bondsrepubliek Duitsland, de Helleense Republiek, de republiek Litouwen, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Polen, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en het Europees Parlement dragen hun eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 51 van 27.2.2010.

Beschikking van het Hof (Zevende kamer) van 6 oktober 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Granada — Spanje) — Carlos Sáez Sánchez, Patricia Rueda Vargas/Junta de Andalucía, Manuel Jalón Morente e.a.

(Zaak C-563/08) ⁽¹⁾

(Artikel 104, lid 3, eerste alinea, van Reglement voor procesvoering — Artikel 49 VWEU — Vrijheid van vestiging — Volksgezondheid — Apotheken — Nabijheid — Geneesmiddelenvoorziening van bevolking — Exploitatievergunning — Territoriale spreiding van apotheken — Invoering van beperkingen op basis van criterium inzake bevolkingsdichtheid — Minimumafstand tussen apotheken)

(2011/C 30/16)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Granada

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Carlos Sáez Sánchez, Patricia Rueda Vargas

Verwerende partijen: Junta de Andalucía, Manuel Jalón Morente e.a.

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Granada — Uitlegging van artikel 43 EG — Regeling die bepaalt onder welke voorwaarden nieuwe apotheken kunnen worden gevestigd — Beperkingen inzake inwoneraantal en minimumafstand tussen apotheken

Dictum

Artikel 49 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat het zich in beginsel niet verzet tegen een nationale regeling als aan de orde in het hoofdgeding, waarbij beperkingen worden gesteld aan het verlenen van vergunningen voor de vestiging van nieuwe apotheken, door te bepalen dat:

- in elk verzorgingsgebied in beginsel slechts één apotheek per 2 800 inwoners kan worden gevestigd;
- slechts wanneer deze verhouding wordt overschreden, een nieuwe apotheek kan worden gevestigd voor het gedeelte boven de 2 000 inwoners, en
- voor elke apotheek een minimumafstand geldt ten opzichte van reeds bestaande apotheken, die in het algemeen 250 meter bedraagt.

Artikel 49 VWEU verzet zich evenwel tegen een dergelijke nationale regeling, voor zover door toepassing van de basisregels van 2 800 inwoners en 250 meter niet in alle geografische gebieden met bijzondere demografische kenmerken voldoende apotheken kunnen worden gevestigd om adequate farmaceutische zorg te waarborgen, hetgeen de nationale rechter dient na te gaan.

(¹) PB C 69 van 21.3.2009.

Beschikking van het Hof (Zesde kamer) van 1 oktober 2010 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Rossano — Italië) — Franco Affatato/Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza

(Zaak C-3/10) (¹)

(Artikel 104, lid 3, van Reglement voor procesvoering — Sociale politiek — Richtlijn 1999/70/EG — Clausule 5 van raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd — Arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd in overheidssector — Opeenvolgende overeenkomsten — Misbruik — Preventieve maatregelen — Sancties — Omzetting van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd in arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd — Verbod — Schadevergoeding — Gelijkwaardigheids- en doeltreffendheidsbeginsel)

(2011/C 30/17)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Rossano

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Franco Affatato

Verwerende partij: Azienda Sanitaria Provinciale di Cosenza

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Tribunale di Rossano — Uitlegging van clausules 2, 3, 4 en 5 van bijlage bij richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (PB L 175, blz. 43) — Verenigbaarheid van bepaalde nationale bepalingen betreffende personen die op maatschappelijk nuttige plaatsen/ten behoeve van algemeen nut te werk worden gesteld — Nationale regeling op grond waarvan het is toegestaan om oorzaak voor eerste overeenkomst voor bepaalde tijd voor werknemers in onderwijssector niet te vermelden — Begrip overheidsorgaan — Opneming van rechtssubject dat kenmerken van Poste Italiane SpA vertoont

Dictum

- 1) De eerste twaalf prejudiciële vragen die door het Tribunale di Rossano (Italië) bij beslissing van 21 december 2009 zijn voorgelegd, zijn kennelijk niet-ontvankelijk.
- 2) Clausule 5 van de op 18 maart 1999 gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, die in bijlage is gehecht aan richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, moet aldus worden uitgelegd dat:

— zij niet in de weg staat aan een nationale regeling als die bedoeld in artikel 36, lid 5, van wetsbesluit nr. 165 van 30 maart 2001 houdende algemene bepalingen inzake de regeling van het werk van de werknemers in overheidsdienst, die in geval van misbruik als gevolg van het gebruik van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd door een werkgever in de overheidssector, verbiedt dat deze arbeidsovereenkomsten worden omgezet in een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd, wanneer de interne rechtsorde van de betrokken lidstaat andere maatregelen bevat waarmee in de betrokken sector misbruik als gevolg van het gebruik van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd daadwerkelijk kan worden voorkomen en in voorkomend geval kan worden bestraft. Het staat echter aan de verwijzende rechter om te beoordelen in hoeverre de toepassingsvoorwaarden en de daadwerkelijke toepassing van de relevante bepalingen van het interne recht daarvan een maatregel maken die misbruik als gevolg van het gebruik van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten of arbeidsverhoudingen voor bepaalde tijd door de overheid op adequate wijze kan voorkomen en in voorkomend geval kan bestraffen.

— zij als zodanig op geen enkele wijze van invloed is op de politieke en constitutionele basisstructuren of de essentiële functies van de betrokken lidstaat in de zin van artikel 4, lid 2, VEU.